

Gældende formulering.

Stk. 3. Såfremt gerningsmanden ikke har bopæl i Grønland, eller hans tilknytning til det grønlandske samfund i øvrigt har en sådan løsere karakter, at forudsætningerne for anvendelse af denne lovs foranstaltninger ikke er til stede, kan sagen dog anlægges eller henvises til forfølgning i Danmark i henhold til den almindelige straffelovgivning.

Stk. 4. Anvendelsen af reglerne i stk. 1-3 begrænses ved de i folkeretten anerkendte undtagelser.

§ 21. For ulovlig myndighedsudøvelse dømmes den, som udgiver sig for at have en offentlig myndighed eller bemyndigelse, som han ikke er i besiddelse af, eller som på anden måde udøver en ham ikke tilkommende offentlig myndighed.

§ 24. — — —

Stk. 2. For overtrædelse af afholdspålæg dømmes den, som i strid med et i henhold til § 111, stk. 1, meddelt pålæg nyder eller skaffer sig spirituøse drikke.

Forslaget.

§ 4 a. Ansvar kan ikke pålægges efter § 4, stk. 2 og 3.

- 1) når gerningsmanden under den jurisdiktion, hvorunder handlingen er begået, er endeligt frifundet,
- 2) når den idømte sanktion er fuldbyrdet, er under fuldbyrdelse eller er bortfaldet efter domslandets regler, eller
- 3) når gerningsmanden er fundet skyldig, uden at der er fastsat nogen sanktion.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 gælder ikke handlinger, der falder ind under § 4, stk. 1.

§ 4 b. Sker der retsforfølgning mod en person, som i en anden stat er pålagt en sanktion for samme handling, skal der ved idømmelse af foranstaltninger efter denne lov tages hensyn hertil.

§ 4 c. Såfremt gerningsmanden ikke er bosat i Grønland, eller hans tilknytning til det grønlandske samfund i øvrigt har en sådan løsere karakter, at forudsætningerne for anvendelse af denne lovs foranstaltninger ikke er til stede, kan sagen anlægges eller henvises til forfølgning i Danmark.

§ 4 d. Anvendelsen af reglerne i § 4 og § 4 c begrænses ved de i folkeretten anerkendte undtagelser“.

3. § 21 affattes således:

„**§ 21.** For ulovlig udøvelse af myndighed eller virksomhed dømmes den, som udgiver sig for at have en offentlig myndighed eller bemyndigelse, som han ikke er i besiddelse af, eller som på anden måde udøver en offentlig myndighed, der ikke tilkommer ham. Det samme gælder den, der uden offentlig bemyndigelse udøver en virksomhed, til hvilken en sådan kræves, eller som vedblivende udøver en virksomhed, til hvilken retten er ham frakendt“.

4. § 24, stk. 2 og 3, ophæves.